

Leopold – Poldi Kores, pedagog, športnik, teritorjalec, ki je večini prebivalcem Rogaške Slatine poznan, kot učitelj telesne vzgoje, vrhunski nogometaš in kasneje trener ter poveljnik teritorjalne obrambe bivše skupne občine Šmarje pri Jelšah.

Rodil se je leta 1941 v ljubeči družini s petimi otroci. Najstarejši brat Franc je padel kot partizan leta 1945, drugi brat Edi pa leta 1971. Tako so ostali še brat Štefko in sestra Gustika.

Osnovno šolo in nižjo gimnazijo je obiskoval v Rogaški Slatini, kjer je preživel lepo otroštvo saj je bil kot najmlajši otrok deležen veliko pozornosti, topline in ljubezni strašev, bratov in sester. Kot najstnik je veliko pomagal očetu v kovačnici pri raznih težkih delih, čeprav bi se raje podil za žogo ali se kopal na bazenu.

Na izbiro življenjskega poklica je vplivala sestra, ki je že obiskovala učiteljske in tako se je Poldi po posvetovanju s prof. Strmčnikom odločil za poklic pedagoga. Po končanem učiteljsku je nastopil svojo prvo službo na Sv. Florijanu, kjer je poučeval kombiniran pouk v 3. in 4. razredu. Po odsluženem vojaškem roku pa se je zaposlil v OŠ Sodna vas, kjer je poučeval kombinirani pouk od 3. do 8. razreda. Septembra 1964 pa se zaposli na I. OŠ Rogaška Slatina kot učitelj telesne vzgoje. Delo z otroci ga je tako veselilo, da je ob delu dokončal študij, čeprav je bilo to zelo naporno. V osnovni šoli je poučeval 33 let, vsako leto od 5. do 8. razreda. Tako se je vseh teh letih nabralo preko 13.200 učencev.

Poldi je bil pobudnik, da so z udarniškim delom učiteljev in učencev ob pomoči lokalnih podjetij ob telovadnici TVD Partizan asfaltirali košarkarsko in rokometno igrišče. Za stotine otrok 3. razreda je vsako leto izvajal šolo plavanja na morju, kamor so se odpravili z vlakom saj ni bilo sredstev za prevoze z izrednimi avtobusi. Nepozabna so tudi smučarska tekmovanja na Celjski koči, kamor so se odpravili z vlakom ob 4h zjutraj, pešačili do cilja dve uri z vso prtljago in smučmi, kjer je bil ob 9. uri start za tekmovanje, ki je trajalo do 11. ure in potem zopet urno peš do postaje v Celju, da so ujeli vlak za Rogaško Slatino ob 13.10 uri – kar je za današnje čase nepojmljivo.

Od leta 1964 pa vse do leta 1986 je bil tudi predavatelj obrambne in športne vzgoje pri rednem letnem usposabljanju kmečko – delavske mladine občine Šmarje pri Jelšah.

Z nogometom se je rad ukvarjal že kot otrok, aktivno pa ga je začel igrati najprej za ekipo NK Steklar, s 16 –timi leti, od leta 1957 pa do leta 1970. Leta 1960 si je nogometno tekmo v Rogaški Slatini ogledal predstavnik Crvene zvezde iz Beograda, ki je bil poslovni partner Steklarne Boris

Kidič .. takoj po tekmi je izrazil željo po prestopu Leopolda v Crveno zvezdo, vendar se za odhod v Beograd ni mogel odločiti, čeprav ga je pred Steklarno že čakal "zvezdin" avtomobil.

V sezoni 1965/66 je NK Steklar postal prvak v Medobčinski nogometni zvezi Celje. Nasprotnikom so v 18 tekmah nasuli 109 zadetkov od tega je Poldi zadel rekordnih 50 zadetkov.

Kasneje se je s trenerjem Stipetom Pešičem večkrat menjeval pri treniranju igralcev. Bil je trener prve ekipe Steklarja, trener kadetske prve ekipe, trener mlajših selekcij od 1. do 8. Razreda, trener članov v prvi in drugi slovenski ligi. V vmesnem obdobju pa je bil celo 6 mesecev vratar za Rokometni klub Celje.

Nogometu je Poldi ostal zvest vse do danes, ko igra v veteranski ekipi 70+. Leta 1965 se poroči z Majdo in rodita se jima hči Sergeja in sin Leon. Leto 1990 ostaja majorju Leopoldu Koresu, ki je bil komandant teritorialne obrambe občine Šmarje pri Jelšah v neizbisnem spominu. Njegova odločitev o neposlušnosti ukaza, da se preda vso orožje v skladišče JLA je bila ena najzahtevnejših in najpomembnejših. Klican je bil na zgovor, kjer je polkovniku Gorenjaku še enkrat ponovil, da orožja teritorialne obrambe ne bodo predali. Zaradi neposlušnosti ukaza mu je grozila kazen 12-15 let zapora. Še isti dan so orožje fizično zavarovali in ga v poznejših mesecih premestili na 13 skrivnih lokacij ob pomoči pripadnikov občinskega štaba TO, članov oddelka LO, za varnost pa takratna Ljudska milica.

Poldi vedno poudarja, kako pomembna je bila takrat povezanost med vsemi akterji, ki so požrtvovalno sodelovali. Vsakdo je prispeval kamenček v mozaik osamosvojitvene vojne pravi major Kores. Danes uživa v zaluzenem pokoju z ženo Majdo v svoji hiši v Aškerčevi ulici v Rogaški Slatini, obdani z lepim vrtom, rožami in brajdo, kjer se hladita v teh vročih dneh. Enkrat tedensko igra nogomet z veteransko ekipo bodisi na igrišču ali v telovadnici. Z ženo Majdo pa sta neizmenoma vesela, ko ju obiščeta otroka, hči Sergeja in sin Leon in tri vnukinje: Nina, Brina in Vita. Ponosna sta tudi na zeta Pavleta in snaho Mihaelo.

Svečana ljudska akademija Slatinska legenda z argumentum vsega naštetega razglaša

Lepolda - Poldija Koresa za Slatinsko legendo 2021!

Vse čestitke in nazdravje Poldi – Slatinska legenda.